

Królestwo nie zbudowane rękami

Autor: Randolph Dunn

Człowiek został stworzony jako wieczna sprawiedliwa istota na obraz Boga, a nie na Jego dokładne podobieństwo. „On, Bóg, także włożył wieczność w serca ludzi; jednak nie mogą pojąć, czego Bóg dokonał od początku do końca”, jak stwierdzono w Kaznodziei w rozdziale 3 wersecie 13). Bóg przygotował dla nich Raj i poinstruował ich, aby utrzymywali Eden, aby byli płodni i rozmnażali się, a NIE jedli z owoców drzewo poznania dobra i zła, bo przez takie postępowanie umrą. Nie wiadomo, jak długo tam żyli, ale jakiś czas później zjedli owoc z tego drzewa, w związku z czym Bóg usunął ich z Edenu. Uważa się, że właśnie wtedy rozpoczął się czas, gdy Adam i Ewa nie mogli już jeść z Drzewa Życia i żyć wiecznie.

Wiele lat później Bóg nakazał sprawiedliwemu Abrahamowi udać się do miejsca, które przygotował dla niego i jego potomstwa, a jedno z nich będzie błogosławić świat. Minęło ponad 400 lat, zanim potomkowie Abrahama przybyli do ziemi obiecanej Abrahamowi. Tam szukali Odkupiciela, który mógłby odpuszczać grzechy, jeśli byli Mu posłuszni.

Dzięki działaniu Ducha Świętego Bóg przyszedł żyć na ziemi jako człowiek, aby stać się jedyną ofiarą za grzech. Jan zapisuje w rozdziale 14 wersecie 3, że Jezus powiedział, że idzie „przygotować wam miejsce? A jeśli odejdę i przygotuję wam miejsce, przyjdę ponownie i zabiorę was do siebie, abyście i wy byli tam, gdzie Ja jestem”.

Po śmierci Jezusa przez ukrzyżowanie i zmartwychwstaniu powrócił do nieba i w dniu Pięćdziesiątnicy „wylał(wylał) mojego Ducha na wszystkich ludzi, każdy, kto wzywa imienia Pańskiego, zostanie zbawiony”, nie tylko Żydzi. Apostołowie Chrystusa głosili Dobrą Nowinę – przebaczenie grzechów i zbawienie są teraz dostępne dla całej ludzkości, która zaufała i okazała posłuszeństwo Chrystusowi, umierając dla grzechu i będąc pogrzebana w Jego krwi przez zanurzenie w wodzie, co najczęściej określa się jako chrzest. Następnie Bóg podnosi z pogrzebu tych posłusznych ludzi, którym przebaczone, i umieszcza ich w królestwie, które nie zostało stworzone rękami. Musisz studiować Słowo Boże dla swojego zbawienia, a nie „polegać” na interpretacjach innych.

Mateusz stwierdza w rozdziale 25 wersetów 31-34: „Kiedy Syn Człowieczy przyjdzie... postawi owce po swojej prawej stronie, a kozy po swojej lewej stronie. Wtedy król powie tym po swojej prawicy: Pójdźcie, błogosławieni przez mojego Ojca; weźcie w posiadanie królestwo przygotowane dla was od założenia świata”.

Adam i Ewa zostali oddzieleni od kochającego ojca i stwórcy, ale Bóg miał plan, jak przywrócić człowieka do doskonałego związku. W Księdze Rodzaju rozdział 3 werset 15 Bóg powiedział szatanowi, zwodzicielowi i ojcu kłamstwa: „I ustanowię nieprzyjaźń między tobą a niewiastą, między twoim potomstwem a jej potomstwem; on zmiażdży ci głowę, a ty ukąsisz go w piętę”.

Komentarz kompilatora „Zmiażdż swoją głowę” – oto, czego dokonała odkupieńcza ofiara i

zmartwychwstanie Chrystusa. Położył kres wiecznej śmierci, zapewniając przebaczenie. Zwycięstwo nad grzechem i śmiercią, władza szatana nad człowiekiem, dla wszystkich, którzy wzywają Chrystusa przez wiarę, wiarę i chrzest w Niego śmierć. „Uderz go w piętę (potomstwa kobiety)” jest próbą odebrania życia Jezusowi przez ukrzyżowanie. Zakończ komentarz.

Później, po niedopuszczalnej ofierze złożonej przez Kaina, Bóg ponownie ostrzegł przed konsekwencjami buntowniczych działań człowieka: „Jeśli będziesz czynił to, co słuszne, nie zostaniesz przyjęty? Jeśli jednak nie będziesz czynił tego, co słuszne, grzech czai się u twoich drzwi i pragnie mieć cię, ale musisz to opanować. (Rodzaju 4:7)

Komentarz kompilatora,Kain nie usłuchał ostrzeżenia Bożego. Zgrzeszył jeszcze bardziej, zabijając swego brata Abła. Konsekwencje swoich czynów sprawiły, że stał się wędrowcem lub uciekinierem. Zakończ komentarz.

Za dni Noego czytamy: „Pan widział, jak wielka stała się niegodziwość człowieka na ziemi i że każda skłonność jego serca przez cały czas była wyłącznie zła”. (Rodzaju 6:5).

Komentarz kompilatora, Bóg usunął całe zło przed nim, niszcząc wodą wszystkich ludzi na ziemi z wyjątkiem sprawiedliwego Noego i jego rodziny.**Zakończ komentarz.**

Bóg objawił Abrahamowi swoje myśli na temat Sodomy i Gomory. „I rzekł Pan: Ponieważ wielki jest krzyk przeciwko Sodomie i Gomorze, a ich grzech jest bardzo ciężki, zejść teraz i zobaczę, czy postąpili dokładnie tak, jak doszli do Mnie krzyki przeciwko Sodomie i jeśli nie, będę wiedział. (...) Wtedy Pan spuścił siarkę i ogień na Sodomę i Gomorę od Pana z niebios. I zniszczył te miasta, całą równinę, wszystkich mieszkańców miast i to, co rośnie na ziemi. (Rodzaju 18:20-21 i 19:24-25)

Komentarz kompilatora, Bóg usłyszał ich krzyk wskazujący, że Bóg jest świadomy wszystkiego, co dzieje się wśród ludzi na ziemi. W tym przypadku zniszczył Sodomę i Gomorę wraz ze wszystkimi jego niegodziwymi ludźmi. Wydarzenia te pokazują, że Bóg nie toleruje niegodziwości, nieposuszeństwa ani grzechu i podjęcie działania przeciwko tym, którzy się do tego dopuszczają, choć nie zawsze natychmiast.**Zakończ komentarz.**

Od Adama i Ewy poprzez Judasza, zdrajcę Jezusa, grzech panował tak samo, jak dzisiaj. Paweł za pośrednictwem Ducha Świętego powiedział: „Wszyscy zgrzeszyli i brak im chwały Bożej”... „Albowiem zapłatą za grzech jest śmierć, lecz darem Bożym jest życie wieczne w Chrystusie Jezusie, Panu naszym” (Rzymian 3: 23; 6:23).

„Albowiem tak Bóg umiłował świat, że dał swego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne”. (John 3:16).

„Pan nie zwleka z dotrzymaniem swojej obietnicy, jak niektórzy rozumieją powolność. On jest wobec was cierpliwy, nie chce, aby ktokolwiek zginął, ale aby wszyscy przyszli do pokuty”. (2 Piotra 3:9).

Boża obietnica była odkupicielem, który przebaczy grzech. W Starym Testamencie znajduje się wiele proroctw dotyczących Jezusa, ale jakie były możliwości przedstawienia zaledwie dwudziestu pięciu przepowiedni na temat kogoś, kto miał się urodzić wiele lat później i spełnienia tych przepowiedni? Doktor Hawley O. Taylor udzielił następującej odpowiedzi: „Jeśli chodzi o przypadki wydarzeń przepowiedzianych dla Mesjasza Izraela, który miał nadejść, jeśli szanse powodzenia każdego z nich były równe, prawdopodobieństwo, że wszystkie wydarzenia znajdą swoje wypełnienie w jednym jedna osoba na 33 miliony. Rzut oka na te proroctwa dotyczące Chrystusa pokazuje, że nie wszystkie mają równe szanse powodzenia, gdyż w niektórych przypadkach jest wysoce nieprawdopodobne, aby wydarzenie to w ogóle miało miejsce Wiara.

- Po nieposłuszeństwie Adama i Ewy Bóg powiedział szatanowi: „Wprowadzę nieprzyjaźń między tobą a niewiastą i między twoim potomstwem a jej potomstwem; on zmiążdży ci głowę, a ty uderzysz go w piętę”.
- Wiele lat po potopie Bóg powołał Abrahama, aby opuścił Ur Chaldejskie i udał się do ziemi Kanaan, mówiąc: „Uczynię z ciebie wielki naród i będę ci błogosławił; i wszystkie narody na ziemi będą przez ciebie błogosławione”, a później Bóg dał tę samą obietnicę zarówno Izaakowi, jak i Jakubowi.

Istnieje wiele proroctw dotyczących Daru Bożego, np.

- Daniel interpretując sen króla Nabuchodonozora o posągu ze złota, srebra, żelaza i gliny stwierdził: „A za dni tych królów Bóg nieba ustanowi królestwo, które nigdy nie zostanie zniszczone”. (Daniela 2:44).
- Izajasz powiedział: „Słuchajcie, domu Dawida! Czy nie wystarczy wypróbować cierpliwość ludzi? Czy wy także spróbujecie cierpliwości mojego Boga? Dlatego sam Pan da wam znak: Dziewica będzie brzemienna i urodzi syna, i nazwie go Immanuel”. (Izajasza 7:13-14).
- „Bóg posłał anioła Gabriela do Nazaretu, miasta w Galilei, do Dziewicy poślubionej mężczyźnie imieniem Józef, potomkowi Dawida. Dziewicy było na imię Maria”. (Łukasza 1:26-28; 35).
- „Anioł odpowiedział: «Duch Święty zstąpi na ciebie i moc Najwyższego osłoni cię. Tak więc Święte, które się narodzi, będzie nazwane Synem Bożym”. „A do Józefa anioł powiedział: «Dziewica (Maryja) pocznie i porodzi syna, i nadadzą mu imię Immanuel, co znaczy: «Bóg z nami»” (Mateusza 1:23).
- Bóg oznajmił (Marii i Józefowi) przed narodzinami Jezusa, że będzie On nazwany „Synem Najwyższego”. (Łukasz 1:32).

Bóg celowo ogołocił się ze swojej boskiej natury, opuścił Niebo, stał się ciałem i żył wśród swoich stworzonych istot.

„Jego matka, Maria, była zaręczona z Józefem, lecz zanim się zeszli, okazało się, że jest brzemienna za sprawą Ducha Świętego. Ponieważ Józef, jej mąż, był człowiekiem sprawiedliwym i nie chciał narazić jej na publiczną hańbę, miał zamiar po cichu się z nią rozwieść. Ale gdy to rozmyślał, ukazał mu się we śnie anioł Pański i rzekł: Józefie, synu Dawida, nie bój się przyjąć do domu Marii, jako swojej żony, gdyż to, co w niej poczęte, pochodzi od Ducha Świętego. Duch. Ona urodzi syna, a ty nadasz mu imię Jezus, gdyż On zbawi swój lud od jego grzechów.”

„Stało się to wszystko, aby wypełniło się słowo Pana, które powiedział przez proroka: Dziewica pocznie i

porodzi syna, i nazwą go Immanuel, to znaczy Bóg z nami”.

TheŚrodowisko, w którym narodził się Jezus, było społeczeństwem zamkniętym, ludem, który uważał się za lepszych od wszystkich innych ludzi. Byli Żydami i byli bardzo dumni z tego, że są dziećmi Abrahama, narodem wybranym przez Boga. Żywili ogromną nienawiść do Samarytan, uważając ich za mieszańców, Żydów, którzy porzucili Prawo Mojżeszowe w okresie niewoli babilońskiej. Ich nienawiść była tak wielka, że robili wszystko, co w ich mocy, aby nie postawić stopy w ziemi Samarytan. Rzymscy okupanci nie byli wyjątkiem i każdy Żyd, który zadawał się z „tymi okupantami”, był „grzesznikiem”; na przykład Mateusz, celnik.

Byli także w najwyższym stopniu legalistyczni. Aby zasłużyć na Boże obietnice, upewniali się, że wypełniają literę prawa, a nie koniecznie intencję. Na przykład Mojżesz wymagał od nich dawania dziesięciny i dawania dziesiątej. Aby mieć pewność, że dali dziesiątą część, ale nie więcej, policzyli nasiona roślin, aby dać dziesiątą i tylko dziesiątą.

Rzym wymagał od Żydów noszenia żołnierskiego ładunku przez jedną milę. Żydzi postawili więc znaki, aby mieć pewność, że nie pójdą dalej. Pamiętaj, że Jezus powiedział, że jeśli ktoś zmusi cię do przejścia jednej mili; idź z nim dwie mile.

Do tej kultury przyszedł Mesjasz, Pomazaniec, Chrystus. Żydzi wierzyli, że kiedy przyjdzie Mesjasz, przywróci ziemskiemu królestwu Izraela „dane przez Boga prawo” do władzy i czci. Ich Mesjasz będzie królem żydowskim i będzie rządził jak Dawid.

Jezus powiedział: „Ojciec, który mnie posłał, sam świadczył o mnie. Nigdy nie słyszeliście jego głosu i nie widzieliście jego postaci, ani jego słowo nie mieszka w was, bo nie wierzycie temu, który On posłał. Pilnie studiujecie Pismo Święte, bo myślicie, że dzięki nim uzyskasz życie wieczne. To są Pisma, które świadczą o mnie.”

Apostoł Piotr przyznał się. Chrześcijanie noszą imię Chrystusa, ponieważ Chrystus jest ich Panem, Nauczycielem, Przewodnikiem, Zbawicielem, Odkupicielem, Wzorem, Najwyższym Kapłanem, Nadzieją, Ofiarą za grzech i wieloma, wieloma innymi rzeczami. Solidnym fundamentem naszej wiary jest prawda wyznania Piotra: „Ty jesteś Chrystus, Syn Boga żywego”. Jezus jest prawdziwy i Biblia jest prawdziwa. Wszystko, co trzeba wiedzieć o Jezusie, znajduje się w Biblii. Cała historia ludzkości kręci się wokół Niego. Jezus jest centralną postacią ludzkiego dramatu. Nic dziwnego, że historia świata dzieli się na dwa okresy: przed Chrystusem i po Chrystusie.

Pisał apostoł Jan: „Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga i Bogiem było Słowo. Na początku był z Bogiem. Przez Niego wszystko się stało; bez Niego nic nie powstało, co zostało uczynione. W Nim było życie, a to życie było światłością ludzi. Światło świeci w ciemności, ale ciemność go nie rozumiała. Przeszedł człowiek posłany od Boga; miał na imię Jan. Przeszedł jako świadek, aby złożyć świadectwo o tym świetle, aby przez Niego wszyscy ludzie uwierzyli. Nie był światłem; przeszedł tylko jako świadek światła. Na świat przyszło prawdziwe światło, które oświeca każdego człowieka. Był na świecie i chociaż świat powstał przez Niego, świat Go nie rozpoznał. Przeszedł do swojej własności, lecz swoi Go nie przyjęli. Jednak wszystkim, którzy go przyjęli, tym, którzy uwierzyli w jego imię, dał prawo stać się dziećmi Bożymi

– dziećmi zrodzonymi nie z naturalnego pochodzenia, ani z ludzkiej decyzji, ani z woli męża, ale zrodzonych z Boga.

„A to wszystko się stało, aby każdemu, kto go przyjął, tym, którzy uwierzyli w jego imię, dał prawo stać się dziećmi Bożymi – dziećmi zrodzonymi nie z naturalnego pochodzenia, ani z ludzkiej decyzji, ani z woli męża, ale zrodzonymi z Boga”.

„Słowo stało się ciałem i zamieszkało wśród nas. Widzieliśmy Jego chwałę, chwałę Jedyne, który od Ojca przyszedł, pełen łaski i prawdy”.

oświadczył Jan Chrzciciel. „Jan woła i mówi: «To był Ten, o którym powiedziałem: Ten, który po mnie idzie, przewyższył mnie, ponieważ był przede mną». Z pełni Jego łaski wszyscy otrzymaliśmy jedno błogostawieństwo za drugim. Prawo bowiem zostało nadane przez Mojżesza; łaska i prawda przyszły przez Jezusa Chrystusa. Boga nikt nigdy nie widział, lecz objawił go Bóg Jedyne, który jest po stronie Ojca”.

„Następnego dnia Jan (Jan Chrzciciel) ujrzał Jezusa zbliżającego się do niego i powiedział: «Oto! Baranek Boży, który gładzi grzech świata!»

Piłat, namiestnik rzymski, uznał Jezusa za niewinnego. „Wtedy Piłat wrócił do pałacu, przywołał Jezusa i zapytał go: «Czy jesteś królem żydowskim?» „Czy to twój własny pomysł” – zapytał Jezus, „czy też inni rozmawiali z tobą o mnie?” „Czy jestem Żydem?” Piłat odpowiedział. „To wasz lud i wasi arcykapłani wydali mi was. Co takiego zrobiłeś? Jezus powiedział: „Moje królestwo nie jest z tego świata”. Gdyby tak było, moi słudzy walczyliby, aby zapobiec mojemu aresztowaniu przez Żydów. Ale teraz moje królestwo jest z innego miejsca. - Zatem jesteś królem! powiedział Piłat. Jezus odpowiedział: «Masz rację, mówiąc, że jestem królem. Rzeczywiście po to się urodziłem i na to przyszedłem na świat, aby dać świadectwo prawdzie. Wszyscy, którzy stoją po stronie prawdy, mnie słuchają. 'Co jest prawdą?' – zapytał Piłat.

Żydzi nalegali. „Mamy prawo i zgodnie z nim musi on umrzeć, ponieważ twierdził, że jest Synem Bożym.’ Gdy Piłat to usłyszał, przestraszył się jeszcze bardziej i wrócił do pałacu. 'Skąd pochodzisz?' zapytał Jezusa, ale Jezus mu nie odpowiedział. – Czy nie chcesz ze mną rozmawiać? – powiedział Piłat. Czy nie zdajesz sobie sprawy, że mam władzę albo cię uwolnić, albo ukrzyżować? Jezus odpowiedział: Nie miałbyś nade mną żadnej władzy, gdyby ci to nie było dane z góry. Dlatego ten, który mnie wam wydał, winien jest większego grzechu.”

Jezus się modlił. „Jezus spojrział w niebo i modlił się, Ojciec; Nadszedł czas. Uwielbij swojego Syna, aby Twój Syn uwielbił Ciebie. Bo daliście Mu władzę nad wszystkimi ludźmi, aby dał życie wieczne wszystkim, których mu daliście. A to jest życie wieczne: aby poznali Ciebie, jedyne prawdziwego Boga, i Jezusa Chrystusa, którego posłałeś. Przyniosłem Ci chwałę na ziemi, wykonując dzieło, które Mi zleciłeś. A teraz oto mnie, Ojciec, uwielbij mnie u siebie tą chwałą, którą miałem u ciebie, zanim świat powstał”. (Jana 17:1-5).

Eunuch powiedział do Filipa. „A on odpowiadając, rzekł: Wierzę, że Jezus Chrystus jest Synem Bożym.

Thallus, historyk urodzony w Samarytaninie, który mieszkał i pracował w Rzymie około roku 52 n.e., był cytowany przez Juliusza Afrykańskiego, chrześcijańskiego chronografa końca II wieku. „Tallus w trzeciej

księdze swoich historii wyjaśnia tę ciemność jako zaćmienie słońca.” Afrykanin wyraził swój sprzeciw wobec raportu, argumentując, że zaćmienie słońca nie może nastąpić podczas pełni księżyca, jak to miało miejsce, gdy Jezus zmarł w czasie Paschy. Siła wzmianki o Thallusie polega na tym, że okoliczności śmierci Jezusa były znane i omawiane w Cesarskim Mieście już w połowie I wieku. Fakt ukrzyżowania Jezusa musiał być dość dobrze znany do tego czasu do tego stopnia, że niewierzący, tacy jak Thallus, uważali za konieczne wyjaśnienie kwestii ciemności jako zjawiska naturalnego... Jak na ironię, wysiłki Thallusa stały się głównym nurtem dowodów historycznych na rzecz Jezusa i wiarygodności Relacja Marka o ciemnościach po jego śmierci.” Mateusz stwierdza: „Ukrzyżowali go... i siedząc tam, czuwali nad nim... od godziny szóstej aż do godziny dziewiątej ciemność ogarnęła całą ziemię”. Marek ujął to w ten sposób: „O godzinie szóstej ciemność ogarnęła całą ziemię aż do godziny dziewiątej”.

W rękopisie znajdującym się w British Museum zachował się tekst listu wysłanego do jego syna przez Syryjkę imieniem Mara Bar-Serapion. Ojciec zilustrował szaleństwo prześladowania mędrców, takich jak Sokrates, Pitagoras i mądry król żydowski, którym z kontekstu wskazuje, że był Jezus. „Jaką korzyść zyskali Ateńczycy, skazując Sokratesa na śmierć? Głód i zaraza spadły na nich jako wyrok za ich zbrodnię. Jaką korzyść odnieśli mieszkańcy Samos, spalając Pitagorasa? Po chwili ich ziemia pokryła się piaskiem. Jaką korzyść odnieśli Żydzi, tracąc swego króla? Zaraz potem ich królestwo zostało zniesione. Bóg sprawiedliwie pomścił tych trzech mędrców: Ateńczycy umarli z głodu; Samijczycy zostali przytłoczeni morzami; Żydzi, zrujnowani i wypędzeni ze swojej ziemi, żyją w całkowitym rozproszeniu. Mądry król nie umarł też na dobre; żył w nauce, którą dał”.

Korneliusz Tacyt, rzymski historyk żyjący od około 50 do 100 roku n.e. pisał o ogniu Nerona. „W konsekwencji, aby pozbyć się doniesień, Neron przypieczętował winę i poddał najwspanialsze tortury klasie znienawidzonej za swoje obrzydliwości, zwanej przez ludność chrześcijanami. Chrystus, od którego wzięto się imię, poniósł surową karę podczas panowania Tyberiusza z rąk jednego z naszych prokuratorów, Poncjusza Piłata.

Pliniusz Secundus, rzymski namiestnik w roku 112 n.e. napisał do cesarza Trajana, że chrześcijanie mieli zwyczaj spotykać się w pewien ustalony dzień przed wschodem słońca, kiedy śpiewali hymn Chrystusowi jako Bogu i związywali się uroczystą przysięgą, że nie popełnią żadnego niegodziwego uczynku [...] po czym mieli zwyczaj się rozdzielać, a następnie spotykać ponownie, aby spożywać jedzenie, ale zwykłego rodzaju”.

Seutoniusz, An. kronikarz i urzędnik dworski Domu Cesarskiego za panowania Hadriana pisał o roku 120 n.e. w Żywocie Klaudiusza. „Ponieważ Żydzi czynili ciągłe zamieszki za namową Chrestusa, Klaudiusz wypędził ich z Rzymu”. Edward C. Wharton stwierdza następnie: „Powodem sławy tego cytatu jest fakt, że Łukasz około sześćdziesiąt lat wcześniej zapisał to samo wydarzenie jako powód, dla którego apostoł Paweł związał się z chrześcijańskim małżeństwem żydowskim o imieniu Akwila i Priscilli. Również w literaturze pozabiblijnej można zauważyć wzmiankę o Chrystusie w kontekście historycznym.

Józef Flawiusz, żydowski historyk, sporządził ciekawe spostrzeżenie. „Mniej więcej w tym czasie powstał Jezus, człowiek mądry, jeśli w ogóle można go nazwać człowiekiem, bo był czynicielem cudów, nauczycielem ludzi, którzy z upodobaniem przyjmują prawdę. Pozyskał wielu Żydów, a także wielu Greków. Ten człowiek był Mesjaszem. A kiedy Piłat skazał go na krzyż za namową naszych przywódców, ci, którzy go

kochali od początku, nie przestali, gdyż trzeciego dnia ukazał się im znowu żywy, jak prorocy przepowiedział i powiedział o nim wiele innych cudownych rzeczy, a nawet teraz ród chrześcijan, nazwany tak jego imieniem, jeszcze nie wymarł”.

FF Bruce podsumowuje to bardzo jasno. „Cokolwiek innego można pomyśleć o dowodach wczesnych pisarzy żydowskich i pogańskich... to przynajmniej ustanawia, dla tych, którzy odrzucają świadectwo pism chrześcijańskich, historyczny charakter samego Jezusa. Niektórzy autorzy mogą bawić się fantazją o „micie Chrystusa”, ale nie robią tego na podstawie dowodów historycznych. Historyczność Chrystusa jest dla bezstronnego historyka równie aksjomatyczna i oczywista, jak historyczność Juliusza Cezara. Nie jest historycy propagujący teorie „mitu Chrystusa”.

Biblia zapisuje wiele słów i czynów na temat Bożego Daru. Kiedy Jezus został ochrzczony i zanurzony przez Jana w rzece Jordan, niebiosa się otworzyły: „I Duch Święty zstąpił na Niego w postaci cielesnej niczym gołębica, a z nieba odezwał się głos, który mówił: «Ty jesteś moim Synem umiłowanym; w Tobie mam upodobanie.»

„Rzekł do niego diabeł: «Jeśli (ponieważ lub odkąd) jesteś Synem Bożym, powiedz temu kamieniowi, aby stał się chlebem”.

„W owych dniach przyszedł Jan Chrzcziciel i nauczał na Pustyni Judzkiej, mówiąc: «Nawróćcie się, bo bliskie jest królestwo niebieskie». To jest ten, o którym mówiono przez proroka Izajasza. Głos wołającego na pustyni: Przygotujcie drogę Panu, prostujcie dla Niego ścieżki.

Jan zobaczył Jezusa zbliżającego się do niego i powiedział: „Oto Baranek Boży, który gładzi grzech świata!”

„Gdy Jezus został ochrzczony, wyszedł z wody. W tej chwili otworzyło się niebo i ujrzano Ducha Bożego zstępującego jak gołębicę i przychodzącego na niego. A głos z nieba powiedział: To jest mój Syn, którego kocham; z niego jestem bardzo zadowolony.”

„Przyszedł do Niego kusiciel (Szatan) i rzekł: «Jeśli jesteś Synem Bożym, powiedz tym kamieniom, żeby stały się chlebem»”.

„Samarytanka powiedziała: «Wiem, że Mesjasz», zwany Chrystusem, «przyjdzie». Kiedy przyjdzie, wszystko nam wyjaśni. Wtedy Jezus oznajmił: «Ja, który z wami rozmawiam, nim jestem»”.

Przez kilka lat Jezus nauczał jako ktoś mający władzę, potwierdzając swoje przesłanie cudami, znakami i cudami, takimi jak przywracanie wzroku niewidomym, głuchym słyszenie, chromym chodzenie i wskrzeszanie umarłych do życia.

„Jezus zapytał swoich uczniów: «Ale co z wami?» zapytał: „Za kogo mnie uważasz?” Szymon Piotr odpowiedział: «Ty jesteś Chrystus, Syn Boga żywego». Jezus mu odpowiedział: Błogosławiony jesteś, Szymonie, synu Jonasza, bo nie człowiek ci to objawił, ale mój Ojciec, który jest w niebie. I powiadam ci, że jesteś Piotrem i na tej skale zbuduję mój Kościół, a bramy piekielne go nie przemogą. Dam ci klucze

królestwa niebieskiego; cokolwiek zwiążecie na ziemi, będzie związane w niebie, a cokolwiek rozwiążecie na ziemi, będzie rozwiązane w niebie”.

Komentarz kompilatora, „Na tej skale” fakt, że Jezus był i jest Synem Bożym, jest fundamentem „Mojego Kościoła”. „Hades” to tymczasowa siedziba dusz zmarłych. Śmierć nie zwyciężyła Kościoła Chrystusowego.**Zakończ komentarz.**

Bardziej szczegółowo określił czas, kiedy nadejdzie Jego Królestwo, gdyż „powiedział do nich: «Zaprawdę powiadam wam, niektórzy z tych, którzy tutaj stoją, nie zazną śmierci, zanim nie ujrzą królestwa Bożego nadchodzącego w mocy»” (Marek 9). :1).

Komentarz kompilatora, Chrystus założyłby swój Kościół za życia niektórych swoich słuchaczy, celowo oddając swoje życie jako ofiarę za grzech, ofiarę, aby odpokutować za grzech człowieka, pozwalając rządowi rzymskiemu go ukrzyżować. Pochowali go w bezpiecznym grobie ze strażnikami, aby zapobiec kradzieży jego fizycznego ciała. Ale Bóg Ojciec wskrzesił Go trzeciego dnia, zanim jego ciało uległo rozkładowi, pokonując śmierć i grób.**Zakończ komentarz.**

„Okolo dziewiętej godziny Jezus zawołał donośnym głosem: «Eloi, Eloi, lama sabachthani», co znaczy: «Boże mój, Boże mój, czemuś mnie opuścić?» Gdy usłyszeli to niektórzy ze stojących, powiedzieli: „On woła Eliasza”. Natychmiast jeden z nich pobiegł po gąbkę. Napełnił go octem winnym, nałożył na patyk i podał Jezusowi do wypicia. Reszta powiedziała: „Teraz zostaw go w spokoju”. Zobaczmy, czy Eliasza przyjdzie go uratować. A gdy Jezus ponownie zawołał donośnym głosem, oddał ducha”.

„Jego uczniowie byli znowu w domu, a Tomasz był z nimi. Chociaż drzwi były zamknięte, Jezus przyszedł, stanął pomiędzy nimi i powiedział: «Pokój wam!» Następnie rzekł do Tomasza: „Podnieś tutaj palec; zobacz moje ręce. Wyciągnij rękę i połóż ją na moim boku. Przestań wątpić i uwierz. Rzekł do niego Tomasz: «Pan mój i Bóg mój!»”.

Jakieś czterdzieści dni później świadkami Jego powrotu do Nieba byli apostołowie, którzy następnie ogłosili Jego Orędzie Pojednania. Duch Święty został posłany, aby ich prowadzić w głoszeniu i zapisywaniu Ewangelii, mocy Bożej ku zbawieniu. Początkowo wielu Żydów, a później wielu pogan, uznawało Jezusa Chrystusa za Boga. Wielu świadków w Judei, Galilei i Samarii, którzy żyli, gdy On żył i nauczał, świadczyło o Jego powrocie do życia, zmartwychwstaniu i powrocie do nieba, wniebowstąpieniu Chrystusa.

Chrystus jest fundamentem swego Kościoła.„Jezus z Nazaretu, będąc z natury Bogiem, nie uważał równości z Bogiem za coś, czego można się uchwycić, lecz stał się niczym, przyjmując samą naturę sługi, stając się podobnym do człowieka”.

Paweł napisał do Tymoteusza, że nikt nie może założyć innego fundamentu niż ten, który jest założony, którym jest Jezus Chrystus”, a do Efezjan, „zbudowani na fundamencie apostołów i proroków, gdzie kamieniem węgielnym jest sam Chrystus Jezus”.

„W imieniu Jezusa Chrystusa z Nazaretu, którego wy ukrzyżowaliście, ale którego Bóg wskrzesił z martwych, ten człowiek stoi przed wami uzdrowiony. On (Jezus) jest „kamieniem, który wy, budowniczo, odrzuciliście, a który stał się kamieniem węgielnym”. W nikim innym nie ma zbawienia, gdyż nie dano ludziom pod niebem żadnego innego imienia, przez które moglibyśmy być zbawieni”.

Komentarz kompilatora Bóg, Syn, postanowił stać się fizycznym ciałem w postaci Jezusa, aby żyć wśród ludzi i stawiać czoła pokusom, próbom i odrzuceniu przez te same istoty, które stworzył. **Zakończ komentarz.**

„Modlę się, aby oświeciły się oczy waszego serca, abyście wiedzieli, jaka jest nadzieja Jego powołania, jakie jest bogactwo chwały Jego dziedzictwa w świętych i jaka jest niezrównana wielkość Jego mocy wobec my, którzy wierzymy. Są one zgodne z działaniem mocy Jego mocy, którą wywołał w Chrystusie, gdy Go wskrzesił z martwych i posadził po swojej prawicy w wyżynach niebieskich, wysoko ponad wszelką władzę, władzę, mocą i panowaniem, i każde imię, które zostanie wymienione, nie tylko w tym wieku, ale także w przyszłym – wieku wiecznym. I poddał wszystko pod swoje stopy, a jego samego dał za głowę nad wszystkim Kościołowi, który jest Jego Ciałem, pełnią Tego, który wszystko we wszystkim wypełnia”.

Po wniebowstąpieniu Jezusa apostołowie powrócili do Jerozolimy, tak jak im nakazał. Wielu Żydów zgromadziło się w Jerozolimie, ponieważ była Pięćdziesiątnica. „A gdy nadszedł dzień Pięćdziesiątnicy, byli wszyscy razem na jednym miejscu. I nagle powstał z nieba jakby szum i napełnił cały dom, w którym siedzieli. I ukazały się im języki jakby rozdzielające ogień, i spoczęły na każdym z nich. I wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym, i zaczęli mówić innymi językami, tak jak Duch poddawał im mowę.”

Szum pędzącego wiatru przyciągnął do zgromadzonych apostołów wielki tłum. Piotr i inni apostołowie skorzystali z okazji, aby przypomnieć im o tym, co uczynili oni sami i ich przywódcy religijni, stwierdzając: „Niech więc cały Izrael będzie o tym pewien: Bóg uczynił tego Jezusa, którego wy ukrzyżowaliście, zarówno Panem, jak i Chrystusem’. Gdy lud to usłyszał, zaniepokoił się i zapytał Piotra oraz innych apostołów: «Bracia, co mamy zrobić?» Piotr odpowiedział: «Nawróćcie się i ochrzczcie się każdy z was w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów waszych, a otrzymacie dar Ducha Świętego, który jest obietnicą dla was i waszych dzieci, i dla wszystkich są daleko (wszyscy ludzie) – bo wszystkich, których Pan, Bóg nasz, powoła”.

Komentarz kompilatora, "Rskrucha" nie jest zwykłym uczuciem; nie ma w nim niepewności nastrojów i uczuć. Nie jest to prosta zmiana pogody duszy. Jest to wyraźna zmiana skupienia inteligencji; niesie ze sobą ruch woli; krótko mówiąc, jest to rewolucja u podstaw istoty człowieka". **Zakończ komentarz.**

Komentarz kompilatora „Ochrzczony” zostało przetłumaczone z greckiego słowa baptizo oznaczającego zanurzenie, zanurzenie, zanurzenie. Nie należy mylić Baptizo z greckimi słowami; rantizo, czyli posypać, lub z greckim słowem cheo, które oznacza nalewać. **Zakończ komentarz.**

„Ten Jezus jest kamieniem odrzuconym przez was, budowniczych, który stał się kamieniem węgielnym. I nie ma w żadnym innym zbawienia, gdyż nie dano ludziom pod niebem żadnego innego imienia, przez które moglibyśmy być zbawieni”.

Wielu Żydów w dniu Pięćdziesiątnicy, zdając sobie sprawę ze swojego grzesznego stanu, zaufało Chrystusowi, wzywając Boga, aby im przebaczył, zanurzając się w wodzie w śmierć Chrystusa, po czym Bóg wskrzesił ich z pogrzebu w wodzie i dodał do swoich uczniów, ustanawiając w ten sposób Swoje ciało grzeszników, którym odpuszczono przebaczenie, Jego Kościół.

„Tak więc ci, którzy przyjęli Jego słowo, zostali ochrzczeni; i dołączyło tego dnia około trzech tysięcy dusz. I ustawicznie trwali w nauce apostołów i we wspólnocie, w łamaniu chleba i w modlitwie”.

„I dzień po dniu trwając jednomyślnie w świątyni i łamiąc chleb od domu do domu, przyjmowali wspólnie posiłki z radością i szczerością serca, wielbiąc Boga i ciesząc się łaską u całego ludu. A Pan dzień po dniu powiększał ich liczbę o tych, którzy dostąpili zbawienia”.

Jakub, zwracając się do tych W Chrystusie, oświadczył: „Błogostawiony człowiek, który wytrwa w próbie, ponieważ gdy przetrwa próbę, otrzyma koronę życia, którą Bóg obiecał tym, którzy go miłują. Kiedy ktoś jest kuszony, nie powinien mówić: „Bóg mnie kusi”. Albowiem Bóg nie może być kuszony przez zło i nikogo nie kusi; lecz każdy ulega pokusie, gdy przez własne złe pragnienia zostaje odciągnięty i znęcony. Następnie, gdy pożądanie pocznie, rodzi grzech; a grzech, gdy dojrzeje, rodzi śmierć”.

Komentarz kompilatora, Wiedząc, że grzech pociąga za sobą konsekwencje, potrzebujemy przebaczenia, odkupienia, pojednania i przywrócenia sprawiedliwej relacji z Bogiem. Ci, którym przebaczone, zostaną umieszczeni w Królestwie, które nie zostało stworzone rękami. Podążając za tym pojednaniem z relacją z Bogiem, należy wzrastać na podobieństwo Boże, studiując przesłanie Chrystusa, Biblię.**Zakończ komentarz.**

„Pan nie zwleka z wypełnieniem swojej obietnicy, jak niektórzy uważają za powolność, ale jest cierpliwy wobec was, nie chcąc, aby ktokolwiek zginął, ale aby wszyscy doszli do skruchy”.

„Zbożny smutek przynosi skruchę, która prowadzi do zbawienia i nie pozostawia żalu, natomiast światowy smutek przynosi śmierć”.

„Wszyscy bowiem musimy stanąć przed trybunałem Chrystusowym, aby każdy otrzymał to, co mu się należy za uczynki dokonane w ciele, dobre lub złe”.

„Bo jeśli będąc nieprzyjaciółmi Boga, zostaliśmy z Nim pojednani przez śmierć Jego Syna, o ileż bardziej pojednani będziemy zbawieni przez Jego życie! Nie tylko tak jest, ale i my chlubimy się w Bogu przez naszego Pana, Jezusa Chrystusa, przez którego teraz uzyskaliśmy pojednanie”.

„Jeśli więc ktoś jest w Chrystusie, nowym jest stworzeniem; stare odeszło, nadeszło nowe! Wszystko to pochodzi od Boga, który pojednał nas ze sobą przez Chrystusa i zlecił nam postugę pojednania: że Bóg pojednał świat ze sobą w Chrystusie, nie poczytując im grzechów ludzkich. I przekazał nam orędzie pojednania”.

Komentarz kompilatora, „Nowe stworzenie” to duchowe stworzenie grzeszników, którym przebaczone, którzy zostali kapłanami, aby służyć Bogu. Pierwsze stworzenie, fizyczny człowiek, zostało stworzone z elementów ziemi. To nowe stworzenie powstaje z łaski Bożej oraz wiary, zaufania i posłuszeństwa

człowieka. Zakończ komentarz.

„To wam powiedziałem, abyście pokój we mnie mieli. Na tym świecie będziesz miał kłopoty. Ale odważ się! Zwyciężyłem świat.” ... „Po tych słowach Jezus spojrział w stronę nieba i modlił się: «Ojcze, nadszedł czas. Uwielbij swojego Syna, aby Twój Syn uwielbił Ciebie. Bo dałeś mu władzę nad wszystkimi ludźmi, aby dał życie wieczne wszystkim, których mu dałeś. A to jest życie wieczne: aby poznali Ciebie, jedynego prawdziwego Boga, i Jezusa Chrystusa, którego posłałeś.»”

Skoro Jezus jest Bożym darem życia wiecznego, co należy zrobić, aby przyjąć ten dar? W dniu Pięćdziesiątnicy, 40 dni po powrocie Jezusa do nieba, Piotr odpowiedział na to pytanie i Duch został wylany na wszystkich ludzi. „Bóg obiecał Dawidowi pod przysięgą, że osadzi na jego tronie jednego ze swoich potomków. Widząc, co było przed nim, mówił o zmartwychwstaniu Chrystusa, że nie został porzucony do grobu, a jego ciało nie doznało rozkładu. Bóg wskrzesił tego Jezusa do życia, a my wszyscy jesteśmy tego świadkami. Wywyższony na prawicę Boga, otrzymał od Ojca obiecane Ducha Świętego i zesłał to, co wy teraz widzicie i słyszycie”.

„Niech więc cały Izrael będzie o tym pewien: Bóg uczynił tego Jezusa, którego wy ukrzyżowaliście, zarówno Panem, jak i Chrystusem.’ Gdy lud to usłyszał, zaniepokoił się i zapytał Piotra oraz innych apostołów: «Bracia, co mamy zrobić?» Piotr odpowiedział: «Pokutujcie i niech każdy z was da się ochrzcić w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie waszych grzechów»”. „Ci, którzy przyjęli jego przesłanie, zostali ochrzczeni i tego dnia dołączyło do nich około trzech tysięcy. ”

„Łamiali chleb w swoich domach i jedli razem z radosnym i szczerym sercem, wielbiąc Boga i ciesząc się łaską całego ludu. A Pan codziennie powiększał ich liczbę o tych, którzy byli zbawieni”.

Istnieje wiele zarejestrowanych przykładów innych, którzy przyjęli Chrystusa, umierając dla grzechu, będąc pogrzebani (zanurzeni w wodzie) w śmierć Chrystusa, wskrzeszeni przez Boga jako nowe istoty duchowe i umieszczeni w Ciele Chrystusa i we wspólnocie z Bogiem; Eunuch etiopski, Samarytanie, Saul z Tarsu, Korneliusz i mieszkańcy wielu miast Filipi, Efezu, Koryntu i Rzymu.